

årets løb — svarer formueskat for hele indkomst-året af ægtefællernes samlede formue ved indkomst-årets udløb, jfr. herved også § 6, stk. 2 in fine. Hustruens selvstændige formueskattepligt bortfalder således fra indkomstårets begyndelse at regne, og i overensstemmelse hermed bestemmes det i forslaget § 60, stk. 2, at de erlagte foreløbige formueskattebeløb godtgøres hustruen i forbindelse med afregningen af hendes indkomstskattetilsvær.

I tilfælde af separation, skilsmisse eller faktisk ophævelse af samlivet mellem ægtefæller fortsætter sambeskatningen af ægtefællerne efter gældende ret og praksis indtil udløbet af det skatteår, i hvilket de nævnte begivenheder er indtruffet. For det efterfølgende skatteår ansættes ægtefællerne hver for sig, og efter statskattelovens § 7, stk. 7, beskattes manden ved denne ansættelse af „den fulde fællesindkomst“, medens hustruen alene beskattes af „hendes mulige særindtægt“. Bestemmelsen er i praksis forstået således, at hustruen beskattes af alle sine indtægter efter ophævelsen af samlivet mellem ægtefællerne samt af de af hende før dette tidspunkt oppebårne indtægter, som ikke indgik i formuefællesskab mellem ægtefællerne, men blev særeje for hende. Hustruens eventuelle lønindtægt for tiden før samlivsofhævelsen bliver således i reglen beskattet hos manden; hvor der har bestået fuldstændigt særeje mellem ægtefællerne, bliver den dog beskattet hos hustruen.

Efter forslaget § 10, stk. 1, jfr. § 6, stk. 2, ophører sambeskatningen mellem ægtefæller straks ved indtrædt skilsmisse eller separation. Samtidig ophører særskilt beskatning af hustruen i henhold til § 4, stk. 2. For tiden derefter ansættes hustruen selvstændigt til skat af sine egne indtægter og af indtægter oppebåret af børn, som i tiden nærmest efter skilsmissen eller separationen er hjemmehørende hos hende og i øvrigt opfylder betingelserne for sambeskatning med hende. Manden indkomstbeskattes for det pågældende indkomstår dels af sine og eventuelle børns indtægter samt hustruens sideindtægter før skilsmissen eller separationen og dels af indtægter, som efter skilsmissen eller separationen er oppebåret af ham og af børn, som opfylder betingelserne for sambeskatning med ham og som ikke er overgået til sambeskatning med hustruen.

På tilsvarende måde som ved ægteskabs indgåelse skal der således ved skilsmisse eller separation ofte foretages en opdeling af hustruens indtægter på tiden før og efter skilsmissen eller separationen. Der kan herom henvises til bemærkningerne foran dels om gældende ret og praksis vedrørende opdeling af ægtefællers fællesindtægter på tiden før

og efter samlivsofhævelsen og dels om den af nærværende forslag følgende opdeling af hustruens indtægter på tiden før og efter ægteskabs indgåelse.

Med hensyn til formueskatten for det år, i hvilket skilsmisse eller separation finder sted, er det i § 10, stk. 1, 3. pkt., foreslået, at hustruen svarer formueskat for tiden efter skilsmissen eller separationen af den formue, der ved årets udløb tilhører hende og børn, som efter det tidligere anførte skal sambeskattes med hende. Også af denne formue er der før skilsmissen eller separationen svaret foreløbige formueskattebeløb, og der er ingen rimelig grund til at tilbagebetale manden den del af den foreløbige formueskat, der vedrører hustruens formueandel, navnlig da det til en vis grad beror på ægtefællernes egen bestemmelse, hvornår i året skilsmissen eller separationen kommer til at foreligge. I § 10, stk. 1, 4. pkt., er det derfor foreslået, at manden skal svare særskilt formueskat for tiden før skilsmissen eller separationen af hustruens formueandel, og bl. a. for at undgå en særskilt opgørelse af den skattepligtige formue på tidspunktet for skilsmissen eller separationen er det foreslået, at denne særskilte formueskat beregnes på grundlag af hustruens skattepligtige formue ved indkomst-årets udløb, således at skatten svares for det antal kalendermåneder inden for indkomståret, for hvilke hustruen ikke svarer formueskat, jfr. forslaget § 39, stk. 3. Har hustruen efter skilsmissen eller separationen haft større formueerhvervelser, bør manden dog have adgang til at få formueforholdene ved skilsmissen eller separationen lagt til grund, og en hertil sigtende bestemmelse er foreslået i § 10, stk. 1, 5. pkt.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1, gælder alene i tilfælde af skilsmisse eller separation. Ved faktisk ophævelse af samlivet mellem ægtefæller foreligger ikke samme klare grundlag som ved skilsmisse og separation for at afgøre, om og fra hvilket tidspunkt betingelserne for sambeskatning ikke længere er opfyldt; det vil ofte først efter en tids forløb kunne konstateres, om der er tale om en definitiv samlivsofhævelse, og endvidere ville en regel om sambeskatningens ophævelse fra tidspunktet for samlivsofhævelsen utvivlsomt i praksis føre til mange vanskelige afgørelser for de myndigheder, der skulle tage stilling til, om og fra hvilket tidspunkt en samlivsofhævelse havde fundet sted. Det er derfor i § 10, stk. 2, foreslået, at når ægtefæller uden stedefunden skilsmisse eller separation ophæver samlivet, ophører sambeskatningen og en evt. særskilt beskatning af hustruen i henhold til § 4, stk. 2 først med udløbet af det kalenderår, i hvilket samlivsofhævelsen har fundet sted. Afgørelsen af, om der har fundet en ophævelse